

αἰλ ἵστως οὐτο πειράκη λέγεν τοῖς μή
δί δποεῖν, ἀλλα λόγου χάριν λέγεσιν, ὅπ
εκ ἐστιν σῆμας τοῦτο, αἰλλα πούτῳ ἀλλαζέσ.
καὶ ὡς φο βὴ πρότερον εἴρηται, πειράκη καὶ
φορός τι ποιεῖν ἀπαντά, καὶ φορός δέξα καὶ
αἰλησιν. ὁς δὲ οὔτε γέροντι, οὔτε ἔστιν οὐδὲ τέν,
μηδεὶς τοφοδέξασθαι το. εἰ δὲ γέροντι ή ἄ-
ται, μηλον ὅτι εἰν αἴτην ἀπαντά φορός δέξα. D
επι τι εἰ ἐν, φορός ἐν, ή φορός φορομέρον. καὶ εἰ
το αὐτῷ καὶ οἵμου κατέστον, μηδὲ οὐ φορός τι
διπλάσιον γε το ἔστον. φορός δὲ πο δέξαζεν
εἰ τειπο αἴθρωπος καὶ το δέξαζενθον, οὐτο
εῖτιν αἴθρωπος το δέξαζον, ἀλλα πο δέξαζό-
ρημον. εἰ δὲ ἔκεστον ἔστι φορός το δέξαζον,
ἀπιστε ζον το εἴδετο δέξαζον. ὅτι μηδὲ
οι μηθεοποτάτη δέξα πασῶν, το μη δέ
αληθεῖς ἀμα ταὶ αἰτηματίας φασθε, καὶ το
συμβαίνει τοῖς οὕτω λέγοντοι, καὶ οὐτο τοῦ-
το λέγοντο, ποσούτο εἴρηθαι. επι δὲ ἀδι-
νατον την αἴτηφασιν αἱλησέδετη ἀμα καὶ
το αὐτῷ, φασεον ὅπο οὐ δέ ταίνεται ἀμα υ-
πάρχειν αἰδέχεται το αὐτῷ. Ημ φορός εστα-
τιν, θάτερον σέρνοτις δειν ουχ δημον. οὐσίας
δέ σέρνοτις δημοφασίς δειν δηπο πονος φορομέ-
τον ιδίοις, εἰ οι μηδεώτου ἀμα καταπάται
εἰ δημοφανη δημονώς, αἱλησέτον καὶ ταίνεται
ταίφασις ἀμα, αἱλλα πο ἀμρων, ή θάτερον
μηδ πο θάτερον δέ αἱλησέτος. Κεφ.?

Αλλὰ μηδὲ μεταξὺ αιτιοφάσιος σύ-
νέχεται τῇ οὐθίνῳ ἀλλ’ αἰάκην η φάσιν

similque reddere orationem dignum ducunt, quod non quod apparet est, sed quod apparet, cui apparet, & quando apparet, & quatenus, & quomodo. Quod si reddant quidem orationem, non tamen ita reddant, accidet eis quam primum contraria dicere. Potest etenim eidem secundum visum quidem mel apparet, gustu autem non. Et cum oculi duo sint, sunt dissimiles, non eadem utique visui. Ceterum ad eos, qui propter olim dictas causas, quod apparet, verum esse dicunt, & ob hoc omnia similiter esse falsa & vera, nec sanè omnibus eadem apparet, nec eidem semper eadem, sed plerunque contraria, etiam eodem tempore: tactus etenim duo dicit in digitorum variatione, visus autem unum. Sed neque eodem sensu & secundum idem, & eodem modo, & in eodem tempore: quare hoc est verum profecto. Sed ob hoc fortassis iis, qui non propter dubitationem, sed orationis gratia dicunt, necesse est dicere, quod hoc non sit verum, sed huic verum, & (ut antea dictum est) necesse est, ad aliquid, & ad opinionem, & ad sensum omnia facere: quare nec factum est, nec erit quicquam, si nemo prius opinatus sit. Quod si factum fuit, aut erit, patet quod non ad opinionem omnia sunt. Item, si unum ad unum, aut ad determinatum, & si idem est, & dimidium, & æquale, non tamen ad duplum, quod æquale est: ad opinionem itaque si idem est homo, & quod opinatum est, non est homo, quod opinatur, sed quod opinatum est. Quod si unum quodque ad illud erit, quod opinatur, infinita specie, quod opinatur, erit. Quod igitur omnium certissima opinio est, non esse simul veras oppositas dictiones, & quid illis, qui sic dicunt, accidat, & cur ita dicunt, hæc deum dicta sint. Cum vero impossibile sit contradictionem simul de eodem verificari, patet quod neque contraria simul eidem inesse contingit. Contrarium enim alterum non minus priuatio est: substantia vero priuatio, negatio à quodam determinato genere est. Si impossibile itaque est simul affirmare, & negare, vere impossibile est etiam contraria simul inesse: sed aut ambo secundum aliquid, aut alterum secundum aliquid, alterum simpliciter.

CAPVT VII.

AT verò nec inter contradictionem possibile est, quicquā mediū esse, sed